

מרחבים אינסופיים

מהקורס לחקלאות ביודינמית למושב אלי-עד ברמת הגולן

מרחבים אינסופיים ותחושת ראשוניות.
ילדי "פירות השמש".

בקריות אך תמיד היתה לי זיקה גדולה לטבע ולאדמה. עברנו הרבה מקומות בארץ ובעולם. צפון, מרכז, דרום הארץ, ואז הגענו לחרשים בגליל, שהוא מקום קסום, אך הרגשתי שחסרה לי עבודת האדמה והמרחב הפתוח. כך המשכנו לרמת הגולן, והדלתות נפתחו בפנינו. לאחר מאמץ והתמדה מצאנו את המשק הזה והתאהבנו.

אנחנו חיים כשנה ברמה ומשלבים עבודת כפיים עם העבודות הקודמות שלנו. אושר עובד בצבא ובונה את הבית שלנו במו ידיו, בעזרת שניים-שלושה חברים. אני עובדת אצלנו במשק, בעזרת מתנדבים מכל העולם, ומשלבת עם עבודתי כיועצת בנושאי התייעלות באנגריה לבתים, מבנים, מפעלים ורשויות, וכמרצה על אקולוגיה מעשית במכללת כרכור.

החיים ברמה: מאוד מאתגרים. מצד אחד – החורף חזק והשמש חזקה. המרחבים ענקיים והאנשים עובדים קשה. מצד שני, הטבע פה חזק, כל יום מתחיל או נגמר במעיין, המרחבים אינסופיים. יש פה תחושת ראשוניות.

חזון לעתיד: בית ומשק לדוגמה לחיים אקולוגיים. המקום ישמש כמרכז הדגמה לחיים פשוטים מלאי שפע, ערכים ונתינה.

שם: "פירות השמש".

העושים במלאכה: אושר מרגלית ("האבא"), דיקלה זיסמן ("האמא") וארבע בנותינו: כליל, גומא, דולב ושיזף.

מקום: אלי-עד, מושב בדרום רמת הגולן.

פעילות: בונים מבנה מגורים למשפחתנו ולמתנדבים, מחומרים טבעיים – עץ ואדמה. מקימים משק בשיטה הביודינמית, שיכלול גינת ירק גדולה ועצי פרי, לצריכה עצמית ולחברים. כבר שתלנו קיווי, פטל שחור ואדום ואוכמניות, בהמשך נשתול מגוון עצי פרי עם דגש על עצים מקומיים כמו רימון, זית, תות, שיזף, שקדים, וכן הדרים, תפוח, שיזף ועוד.

איך הגעתם לחקלאות ביודינמית: שמענו על כך ממכרים. העולם האנתרופוסופי קרוב ללבנו כבר שנים, מאז שהבנות שלנו מתחנכות בוולדורף. בהזדמנות מופלאה יצא לי (דיקלה) להגיע לסדנה בירדן דרך עמותת "אקופיס". שם פגשתי את לירון ישראלי המנחה ועוד קהילה מקסימה שלומדת ועוסקת בתחום. מיד הבנתי שזה הכיוון שלי. הצטרפתי לכוחות הביודינמיים בישראל, למדתי את הקורס בהובלתו של לירון וכך התחלנו.

היסטוריה משפחתית: אושר הוא קיבוצניק (מרמת השופט), החקלאות והעבודה בשטח ובידיים לא זרה לו ומאוד אהובה עליו. אני אומנם גדלתי

ecoweco10@gmail.com